

массата на слънцето е $\frac{0,0196}{0,000000056}$ или 350000 пжти

по голяма от масата на земята; а тъй като обемът на слънцето е $1\frac{1}{2}$ милиона пжти по голяма от обемът на земята, то

плътността на слънцето = $\frac{350000}{1500000}$

= почти $\frac{1}{4}$ от плътността на земята, или почти $1\frac{1}{2}$ пжти по голяма от плътността на преварената вода.

156. МАССАТА И ПЛЪТНОСТЯТА НА ПЛАНЕТИТЕ.

Ако планетата има спътникъ, то не е мъчно да се определи масата ѝ. Като се знае разстоянието на спътника от планетата и времето на въртението му, може да се определи величината на притегляването, което планетата оказва върхъ единицата на масата на спътника; после като се основаваме върхъ законът на тяготението, да изберемъ съ кква сила бы го притеглювала планетата, ако той се намираше на такова разстояние от нея, на кквото се намира земята от слънцето, и да сравнимъ величината на това притегляване съ притегляването, което оказва слънцето върхъ земята; отношението на тѣя числа ще бжде равно на отношението на планетната маса къмъ масата на слънцето. Нека приложимъ това за да определимъ Юпитеровата маса. Първия му спътникъ се намира от планетата на разстояние 66,55 земн. рад. = 1331000000 фут. и се върти около нея въ 1,77 денонощ. = 152928 сек.

Величината на притегляването, което Юпитеръ оказва върхъ единицата на спътниковата маса = $\frac{v^2}{R} = \frac{4\pi^2 R}{T^2}$

= $4\pi^2 \cdot \frac{1331000000}{152928^2} = 2,246$ ф. Ако спътникът се туряше

на разстояние 20000000 географич. миль = 490000000000 фут. от планетата, то притегляването ѝ щеше да бжде

равно $\frac{2,246 \cdot 1331000000^2}{490000000000^2} = 0,0000166$ футове. Нъ притегляването на слънцето върхъ единицата на земята

маса е равно, както видѣхме 0,0196 фут.; слѣдов. масата на Юпитера = $\frac{0,0000166}{0,0196} = \frac{1}{1100}$ на слънчов. маса =

339 отъ маса на земята.